

derfor i Modsatning til det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Bojfen) tillade mig at tiltræde det Forslag, hvorom der her er Tale, og som sidst er optaget af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgfreds; thi det maa dog være tydeligt for Enhver, at, bliver ikke det Forslag vedtaget, saa faae Soldaterne ikke det Til-læg, hvorom her er Tale.

Rjar: Derjom vi turde stole paa de Ud-talelser, vi nu sidst hørte, skulde jeg ikke være uvillig til at gaa ind paa Underændringsforlaget. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er en høist ubehagelig Stilling, hvori vi kunne komme, idet vi let kunne risikere, at de menige Soldater, som vi Alle omfattede med en saa stor Varme, ikke vide, om de til Nytaar faae det Til-læg, der er tilstaaet dem, ikke vide, om de, som man siger, ere kjøbt eller solgte; men de trøsterige Ord, det ærede Medlem udtalte, have ikke for mig stort Værd, saalænge vi ikke kunne faae et mere bestemt Svar fra den høitærede Krigsminister: Jeg maa ligesom det ærede Medlem udtale min Forundring over, at vi, efter gjentagne Gange at have hørt den høitærede Minister udtale sig, endnu maa være i Tvivl om den høitærede Ministers Mening. (Berg! Nei!) Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds siger Nei, men jeg tillader mig at formene med det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (N. Andersen), at Ministe-rens Svar maa vække Tvivl. Den første Udtalelse af den høitærede Krigsminister var den, at Regjeringen stod paa samme Standpunkt, som da den forelagde sit Lovforslag, og vel kom der senere en Udtalelse, af hvilken man kunde udlede noget Andet, men denne Udtalelse var meget vag; disse Udtalelser er derfor yderst mislige. Da den Tid, der er tilbage, er temmelig kort, vil jeg derfor med det ærede Medlem udtale det Ønske, at vi allerede i Dag faae en bestemt Erklæring, thi da vide vi, hvad vi have at rette os efter, og vi kunne da tage vore Forholdsregler.

P. C. Olsen: Efter den høitærede Krigs-ministers første Udtalelse havde jeg ikke nogen Tvivl om, at jeg burde fastholde det Underændrings-forslag, jeg har optaget; thi vel udtalte Ministe-ren da, at han ikke kunde gaa ind derpaa, men han udtalte Allige, at han ikke vilde lægge Forslaget nogen Hindring i Veien. Efter den høitærede Ministers sidste Udtalelse derimod fore-kommer det mig rigtignok, at der er noget mindre Saab om, at det kan nytte noget at vedtage Under-ændringsforlaget, men jeg maa dog sige nogle Bemærkninger hertil. Vi havde for nogle Aar siden et Forslag til Behandling her — det var stillet af den ærede Folketingsmand for Svend-borg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), og angik vore Fællessforfatningsforhold — og derom udtalte Conseilspræsidenten sig om Fredagen bestemt saa-

ledes: Regjeringen kan ikke gaa ind paa dette For-slag, men om Mandagen gik den samme Regjering ind derpaa, og det blev Lov. I Saab om, at det muligvis kan gaa ligesaa denne Gang, tillader jeg mig at fastholde Underændringsforlaget.

Sagd: Jeg tilstaaer, at jeg ikke fatter den Tvivl, man nærer angaaende Opfattelsen af den høitærede Ministers Udtalelser. Det er ikke første Gang, vi have hørt slige Udtalelser i denne Sal, og jeg kan blandt Andet anføre, at en Minister under Forhandlingerne i 1867 om Forandringer i Løn-beloven erklærede om et Ændringsforslag, at han ikke kunde gaa ind derpaa, men at han dog ikke ansaa det for at være af den Betydning, at han, hvis det vedtoges, vilde modsætte sig Lovens Udførelse. Saadanne Udtalelser have vi ofte hørt, og saale-des have ogsaa den høitærede Krigsministers Ud-talelser lydt i Dag. Han kunde, sagde han, ikke gaa ind paa Forslaget, men han ansaa det ikke at være af den Betydning, at han vilde modsætte sig Lovens Udførelse, hvis det blev vedtaget. Der foreligger nu enstemmige Udtalelser fra Regjerin-gen og fra alle Sider af Thinget om, at man er villig til at bevilge en Forhøielse af Soldaternes Lønning for Tidrummet fra 1ste Januar til 31te Marts; imod en saadan Forhøielse har der ikke høvet sig en eneste Stemme i Salen, men derjom man foranlediger, at Loven ikke udførelses, er det rigtignok aldeles utvivlsomt, at dette Gode er berøvet Soldaterne ved dem, som modsætte sig For-slaget derom. En anden Sag er det, at den Side af Salen, som mulig med den høitærede Regjerings Tilslutning ikke vil gaa ind paa at udstrække Var-igheden af denne Forhøielse yderligere, naturligvis berer Ansæret herfor, og dette Ansvar vil Ingen, hverken Regjeringen eller den paagældende Side af Salen fralægge sig. Vi ere altsaa som sagt enige i at give Soldaterne den ønskede For-høielse for Tidrummet fra 1ste Januar til 31te Marts, og derefter se at benytte den mellemlig-gende Tid til mulig at faae en almindelig Løn-ningslov for Hæren vedtagen. Jeg skal endnu bemærke, at det er min Agt at stemme for Underændringsforlaget, fordi jeg, skjøndt jeg ikke kan erkjende Berettigelsen af de Grunde, af hvilke man har modsat sig, at Lovens Varighed skal begrænses til den 31 Marts, ikke er fuldtændig paa det Rene med mig selv om, at den rigtigste Behandling af denne Sag er at give denne Lov en saa kort Varighed, at der deri vil ligge en Nødvendighed for at faae den større Lønningslov færdig inden det derved givne Tidspunkt. Som Sagen staar, vil jeg ikke modsætte mig Underændringsforlaget, fordi det er en Mellemvei, hvorved man gjør det sidste Forsøg paa at komme til Enighed.

Bojfen: Jeg vil lige over for det ærede Medlem kun udtale, at jeg ikke indrømmer ham, at Alle ere enige i, at man vil give Lønningsstil-